

Җыр-моң – халкыбызның тере рухы үл

Тукаебыз җырларда «халык күңеленең мәңге тутык-мас саф рәушан көзгесе»н күрә, ягъни халык рухын, мәңге тере сакланачак жан тарихы чагылышын таба шул кадерле көзгедә. «Уклар да аталмаган, туплар да ваталмаган» мөкатдәс халык җырларын ничек төгәл бәяли алган бит бөек шагыйребез...

Без, шагыйрьләр, бүген дә әнә шул «рәушан көзге»гә еш карарга, милләтнең моң көчен бүгенге көн күзлегеннән үлчәп чамаларга, аның мәңгелегенә кабат-кабат иман китереп, аны сакларга, антыбызны һаман да яңартып торырга тиешбез дип беләм. Бу — Тукайлар васыятенә тугры калу, рухны пакъләү, шик-шөбһәләрдән арыну өчен дә кирәктер. Яшәтүче олуг көч үл — татар җыры, татар моңы!

Бәхетебезгә, узган гасырның бөек җырчылары әнә шул моңны яшәтү миссиясен нәкъ Тукайча аңлап, халыкны, яңа буыннарны, димәк, иҗатчыларны да шул сыналган изге юлда, милли мәктәптә тәрбияләделәр дә. Әйе, гажәеп милли моңлы җырчыларыбыз яшәп китте безнең арада: Гөлсем Сөләйманова, Рәшит Ваһапов, Зифа Басыйрова, Мәгафур Хисмәтуллин, Хәйдәр Бигичев, Фәридә Кудашевалар һәм, бәхеткә, әле дә тере легенда булып яшәүче Илһамнар, Әлфияләр... Без шагыйрьләр дә аларга мең-мең бурычлыбыз. Үзебезнең буынны гына әйтмим, яшьрәкләр дә... Сөз аларның репертуарындагы борынгы моң үрнәге булган озын җырларны алып кара-

гыз да бөөк жырчыларның алар башкаруындагы тиңсез алымнарын чамалагыз. Һәркайсында аерым осталык, мелизмнар, бормалар, тавышның мөмкинлеге сыналү, иркенлек, кинлек көче... Кабатланьрмы шундый алтын чор? Бүген дә халык жырларын башкаруда, хэтта репертуарда яңалар белән баетуда «үз жыры»н эзләү-табуда Мирсәетләр, Фердинандлар нәкъ менә шушы мәктәп тәҗрибәсенә таянып, аларны дәвам итә бит. Филүс, Айгөл, Ришатлар да... Йа Раббьм, дим, аерма аларны әлеге изге юлларыннан! Халкьбызның жаньн, рухьн саклау юлында булсын алар, шул миссиянең әйдаманнары ролен үтәсеннәр.

Бу язганнарым, дога һәм өметләрем, әлбәттә, аһәңсازلар белән шагьйрьләр тудьрган бүгенге яңа, Тукай язганча, «сонгьй» жырларга да карьй.

Аллага шөкер, бөөк шагьйрьләребезнең сүзләренә язылган жырлар да узган гасырдан яңасына исән-сау кичеп чыктылар. Н. Исәнбәт, Һ. Такташ, М. Жәлил, Х. Туфан, С. Хәким жырларын да без бит милли хәзинәбездән санийбыз. Димәк, яңа заман жырларьннан да шундый югарьлык, халыкчанлык, шигърилек сорала. Хэтта таләп ителә! Чөнки жырларьбыз бүген дә нәкъ шул «рәушан көзге»безнең исән-сау дәвамы. Болгардан исән-сау безнең чорга килеп житкән көзге туьнда, кошлар сурәте белән бизәлгән, Сак-Сокларны хәтерләткән тарихи табылдык туьнда Сибгат ага Хәким язган шигьрь дә хәтердә. Моң кошлары алар! Тарихи аң һәм хәтер ияләре!

Жырларны туплап, жьйнап, матур бер китап хәлендә халыкка, моңга һәрчак сусаган укучыга кайтарып бирү йә аны актару, уку мизгелләре — илаһи бер вакьт, мәңгелек моң белән кабат очрашу бәхете ул, дусларьм!

РӘДИФ ГАТАШ,
Татарстан Республикасының
халык шагьйре

Туган тел

Габдулла Тукай
сүзләре

Татар халык
көе

И туган тел, и матур тел,
Әткәм-әнкәмнең теле!
Дөньяда күп нәрсә белдем
Син туган тел аркылы.

Иң элек бу тел белән
Әнкәм бишектә көйләгән,
Аннары төннәр бue
Әбкәм хикәят сөйләгән.

И туган тел! Һәрвакытта
Ярдәмең берлән синең,
Кечкенәдән аңлашылган
Шатлыгым, кайгым минем.

И туган тел! Синдә булган
Иң элек кыйлган догам:
Ярлыкагыл, дип, үзем һәм
Әткәм-әнкәмне, Ходам!

Авылым урамнары

Хәниф Хөснуллин
сүзләре

Илгиз Закиров
музыкасы

Таллары шаулый жылларда,
Көйли күрешү көен.
И минем туган авылым,
И минем туган өем.

К у ш ы м т а:
Оныта алмыйм, онытмыйм
Авылым урамнарын —
Хәтер булып еракларга
Сузыла торганнарын.

Үз итеп яшәсәм дә мин
Илемнең башка ягын,
Авылымда көтеп тора
Күптәнге бала чагым.

К у ш ы м т а.

Рәхмәтемне белдерергә
Сүзләрем җитми минем.
Кырларың, урамнарың күк,
Күңелең иркен синең.

К у ш ы м т а.

Агыйдел каты ага

Татар халык җыры

Агыйделдә йөрсәң иде,
Камыштан көймә үреп;
Былбыл булып, гөлгә кунып
Сөйләшсәң иде күреп.

К у ш ы м т а:
Агыйдел буенда
Жәяү йөрисем килә;
Сөя микән, сөйми микән,
Шуны беләсем килә.

Аклы күлмәкнең жиңе тар,
Жиң очында хаты бар;
Хатын укып карагачтын,
«Сөям» дигән сүзе бар.

К у ш ы м т а:
Агыйдел күпере,
Чуенмы әллә, чылтырый;
Каш астында ике күзе
Әнже кебек елтырый.

Агыйделдән көймә килә
Кылдай нечкә эз белән;
Жаным, нигә хәтерең калды
Уйнап әйткән сүз белән?!

К у ш ы м т а:
Агыйдел буенда
Жәяү йөрисем килә;
Сөя микән, сөйми микән,
Шуны беләсем килә.